

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Tatiany Hanečkovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľky: **M.**, zastúpená advokátkou: Mgr. Z. Z., proti odporkyni: **R.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/57/2007 zo dňa 09.10.2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/57/2007 zo dňa 09.10.2007, **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľka sa opravným prostriedkom doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 09.11.2007 domáhala postupom podľa § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmania rozhodnutia odporkyne č. RP/57/2007 zo dňa 09.10.2007, ktorým jej bolo v konaní č. 240-PgO/O-2862/2007 uložená za porušenie povinnosti ustanovenej v § 32 ods. 12 zák.č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) uložená sankcia – pokuta podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ zák.č. 308/2000 Z.z. vo výške 200 000 Sk za to, že dňa 27.03.2007 o cca 19.00 hod. odvysielala v spravodajskom programe Televízne noviny príspevok Od snov k realite, obsahujúci informácie, ktoré naplnili definíciu skrytej reklamy podľa § 32 ods. 13 zák.č. 308/2000 Z.z..

Navrhovateľka v podanom opravnom prostriedku uviedla, že sa domnieva, že vysielaním predmetného príspevku nedošlo k porušeniu § 32 ods. 12 zák.č. 308/2000 Z.z., keďže príspevok bol informatívno-spravodajským prenosom z tlačovej konferencie. V príspevku odznali výlučne len informácie, ktoré prezentovali

predstavitelia vysielateľa, tvorcovia a účinkujúci nového formátu priamo na tlačovej konferencii. V príspevku neboli prezentované žiadne informácie komerčného, reklamného charakteru, ktoré poskytovali divákovi iné, než spravodajské informácie. Navrhovateľka argumentáciu rady obsiahnutú v odôvodnení rozhodnutia považuje za nedostatočnú z dôvodu, že sa nestotožňuje s názorom o vymedzení rozdielu medzi reklamnými a informačnými skutočnosťami použitia výlučne kvalitatívne pozitívnej informácie v predmetnom príspevku. Je názoru, že informačné príspevky môžu mať výlučne pozitívny obsah a nemusia byť automaticky subsumované pod príspevky propagačného charakteru. Rovnako sa nestotožnila s označením príspevku pojmom „uvádzacia propagácia“ so zámerom zvýšiť sledovanosť. Podľa navrhovateľky mal predmetný príspevok výpovednú hodnotu v prospech relácie, o ktorej informovala a to spôsobom, ktorý vyplynul z prezentácie pripravovanej relácie na tlačovej besede organizovanej vysielateľom. Výpovede tvorcov boli náhodné, mimovoľné, išlo o prejavované názory, pocity, emócie. Ich násilnou manipuláciou by došlo k skresleniu informácie výpovedí a stratili by svoju výpovednú, informačnú hodnotu. Navrhovateľka uviedla, že pokiaľ má byť príspevok napadnutý zo strany odporkyne a má byť považovaný za porušenie zákona, potom musia byť naplnené všetky podmienky definované v predmetnom ustanovení zákona a tieto musia byť aj relevantne navrhovateľom preukázané. Navrhovateľka rovnako napáda výšku uloženej sankcie, ktorú považuje za neadekvátnu, nakoľko uložená sankcia nemá podklad v odôvodnení predmetného rozhodnutia. Podľa navrhovateľky v danom prípade neexistuje, žiadna preukázateľná alebo preukázaná súvislosť medzi odvysielaním príspevku s informačným charakterom o pripravovaných televíznych produktoch so zvýšením sledovanosti relácie Televízne noviny, alebo so zvýšením sledovanosti predmetnej relácie, o ktorej informácie odzneli. Závažnosť správneho deliktu je podľa navrhovateľky vzhľadom na výšku uloženej pokuty neadekvátny.

S poukazom na uvedené požiadala navrhovateľka Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/57/2007 zo dňa 09.10.2007 zamietol a vec vrátil R. na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov konania.

Odporkyňa sa k podanému opravnému prostriedku vyjadrila tak, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že informácie odvysielané v predmetnom príspevku plnili reklamný účel na základe viacerých skutočností. V príspevku boli odprezentované emotívne a nadnesené vyjadrenia redaktorky a režiséra programu, ktorí pozitívne hodnotia a propagujú program Bailando. Príspevok obsahoval aj časový údaj, kedy navrhovateľka začne vysielat' program, pričom v predmetnom príspevku došlo aj k vizuálnemu zobrazeniu loga programu Bailando. Všetky tieto skutočnosti propagovali program Bailando a teda odvysielaný príspevok mal propagačný charakter a obsahoval informácie, ktoré plnili reklamný účel. Výška uloženej sankcie bola riadne odôvodnená, pričom odporkyňa vzala pri určovaní výšky sankcie do úvahy najmä závažnosť správneho deliktu, mieru zavinenia, trvanie správneho deliktu a rozsah a dosah vysielania. Uložená pokuta bola v dolnej hranici zákonom povoleného rozsahu, z tohto dôvodu ju odporkyňa považuje za plne odôvodnenú.

Na základe uvedeného odporkyňa navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmané rozhodnutie zo dňa 09.10.2007 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o opravnom prostriedku podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal vec v rozsahu námietok navrhovateľky obsiahnutých v podanom opravnom prostriedku a to na pojednávaní, v súlade s § 250q ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a dospel k záveru, že námietky navrhovateľky obsiahnuté v odvolaní nie sú dôvodné.

Z pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že navrhovateľka dňa 27.03.2007 o cca 19.00 hod. odvysielala v spravodajskom programe Televízne noviny príspevok pod názvom Od snov k realite, ktorého obsahom bol záznam z tlačovej besedy zástupcov televízie Markíza, kde predstavili desať odvážnych a citlivých ľudí, ktorým prvá televízna tanečná show Bailando má splniť nespĺnené sny prostredníctvom známych osobností. Príspevok uviedla moderátorka Televíznych novín s tým, že nasledoval obrazový príspevok, ktorý obsahoval zábery na jednotlivých protagonistov, účinkujúcich v tanečnej show Bailando, zábery na mediálne známe tváre, ktoré mali byť tanečnými partnermi v programe, zároveň po úvode redaktorky sa vyjadrovali S. B., riaditeľ centra programu M., hlavný režisér programu P. N, ako aj protagonisti Z. P., R. H., M. L., P. Š., P. V. Na záver sa vyjadril generálny riaditeľ M. V. M.. Príspevok aj s moderátorským zahlásením trval cca 1 minútu a 29 sekúnd.

Podľa § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z., skrytá reklama a skrytý telenákup na účely tohto zákona je slovná, alebo obrazová informácia o tovare, službe, obchodnom mene, ochrannej známke, prípadne o činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb v programe, ak vysielateľ túto informáciu v rámci programu zámerne využíva na reklamné účely, čím môže uviesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo za inú protihodnotu.

Predmetný príspevok mal jednoznačne charakter obrazovej informácie, jeho obsahom bola aj ochranná známka tanečnej show Bailando, ktorá bola počas vysielania príspevku v ľavom hornom rohu obrazu. Príspevok mal charakter informácie o činnosti poskytovateľa služieb – v tomto prípade navrhovateľky. Sporným medzi účastníkmi konania zostalo, či *predmetná obrazová informácia bola zámerne využívaná na reklamné účely*.

Z citovaného ustanovenia § 32 ods. 12 zák. č. 308/2000 Z.z. vyplýva, že informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo inú protihodnotu. Za protihodnotu v tomto prípade možno považovať, podľa dôvodov uvedených v preskúmanom rozhodnutí, a aj podľa názoru senátu Najvyššieho súdu SR *zvýšenú sledovanosť tanečnej show Bailando*.

Podľa názoru senátu NS SR možno konštatovať, že odporkyňa správne poukázala aj na skutočnosť, že zámernosť odvysielania predmetnej obrazovej informácie spočíva aj v tom, že predmetný *príspevok bol súčasťou programu Televízne noviny, ktorý je vopred zostavovaný*, pričom navrhovateľka zostavuje skladbu odvysielaných príspevkov a teda ju aj ovplyvňuje, čo je jeden z možných spôsobov zámernosti využívania takejto obrazovej informácie na reklamný účel.

Podľa názoru súdu z uvedeného vyplýva, že v danom prípade boli splnené základné znaky skrytej reklamy definovanej v ustanovení § 32 ods. 13

zák.č. 308/2000 Z.z. a keďže podľa § 32 ods. 12 citovaného zákona vysielanie skrytej reklamy a skrytého telenákupu je zakázané, odporkyňa vydala predmetné rozhodnutie zákonne, keď navrhovateľke uložila pokutu podľa § 64 ods. 1 písm. d/, pretože v danom prípade boli porušené podmienky na vysielanie reklám a telenákupu. Vysielateľovi televíznej programovej služby možno podľa § 67 ods. 5 uložiť pokutu v rozpätí od 100 000 Sk do 5 000 000 Sk. V danom prípade bola výška uloženej pokuty v napadnutom rozhodnutí riadne zdôvodnená, pričom pokuta bola uložená vo výške 200 000 Sk, čo je výška pokuty uložená v dolnej časti zákonného rozpätia. V preskúmanom rozhodnutí odporkyňa prihliadla na skutočnosť, že išlo už o opakované konanie navrhovateľky, ktorá bola sankcionovaná viacerými rozhodnutiami – rozhodnutím č. RP/215/2005, rozhodnutím č. RP/233/2006, ktorým bola navrhovateľke uložená pokuta vo výške 150 000 Sk. Pokuta vo výške 200 000 Sk bola uložená navrhovateľke v rozhodnutí odporkyne č. RP/334/2006.

Samotný správny delikt trval 1 minútu a 29 sekúnd, bolo prihliadnuté na skutočnosť, že navrhovateľka je multiregionálnym vysielateľom.

Odporkyňa teda v danom prípade postupovala zákonne, v súlade s povolenou správnu úvahou a z tohto dôvodu senát Najvyššieho súdu SR v súlade s § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil preskúmané rozhodnutie, keďže po jeho preskúmaní v rozsahu dôvodov obsiahnutých v podanom opravnom prostriedku, nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že neúspešnej navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

POUČENIE: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 17. januára 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková